

Den givne bemyndigelse for ministeren til at bestemme, at der i visse fag skal være et nærmere angivet forhold mellem praktisk og teoretisk undervisning, tager — foruden på sang og musik (som selvstændige fag) — sigte på fag som f. eks. dramatisk studiekreds med indøvelse af skuespil, tegning og maling i aftenhøjskolen kombineret med kunstforståelse, altså fag, hvor et kulturbetonet stof er kombineret med indøvelsen af visse praktiske færdigheder. Det har her været hensigten, at forholdet mellem praktisk og teoretisk undervisning som hovedregel skal være som 1 : 1, men man ønsker dog ikke at fastslå denne regel i loven, for at ministeriet ikke ubetinget skal være afskåret fra at godkende en undervisning af lødig karakter (f. eks. sang og musik tilrettelagt efter folkemusikskoleprincipper), selv om den praktisk betonedede del af undervisningen strækker sig over mere end halvdelen af undervisningstimerne.

Til § 5 (i lovforslaget § 4).

De i denne paragraf foreslåede bestemmelser svarer i det store og hele til de nugældende regler, der indeholdes i §§ 1, 3 og 5 i lovebekendtgørelsen af 23. juni 1948.

Når det kræves, at der skal gives en virkelig undervisning, ligger heri bl. a., at der ikke må være tale om blot og bar beskæftigelse med en hobby. I denne forbindelse kan nævnes fag som maling, modellering og dramatik, som man principielt gerne ser godkendt under aftenskolen, men hvor man må være opmærksom på, at det undervisningsmæssige meget let kan glide over i en fritidsbeskæftigelse, som må henhøre under fritidsklubberne. Også inden for faget håndarbejde har den senere tids udvikling medført, at man ønsker at forbeholde sig adgang til at afskære den del af undervisningen, der ikke er tilrettelagt efter en fremadskridende pædagogisk plan, fra godkendelse.

Det hidtil gældende krav om, at undervisningen i visse fag skal være forbundet med skriftlige øvelser, er bortfaldet, fordi erfaringen har vist, at kravet kun lod sig gennemføre i en meget tillempet form, sådan at det ikke har givet den tilsigtede garanti for, at undervisningen krævede selvstændigt arbejde af eleverne. Det vil dog være i høj grad ønskeligt, at øvelser i skriftlig fremstilling m. v. stadig knyttes til aftenskoleundervisning overalt, hvor det er formålstjenligt.

Den i § 4, stk. 4, i lovebekendtgørelsen af 23. juni 1948 indeholdte bestemmelse om, at foredrag og oplæsning, hvortil der ikke er knyttet særligt arbejde for eleverne, kan indgå i undervisningen med en vis del af det samlede antal undervisningstimer, foreslår man udvidet til også at omfatte radioaflytning og filmsforevisning, der — brugt på rette måde — må anses for udmærkede hjælpemidler ved aftenskoleundervisningen. Man foreslår endvidere den del af timerne, der kan anvendes hertil, udvidet fra $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{3}$ af det samlede timetal, heri — i modsætning til tidligere — indbefattet eventuelle timer i gymnastik, sang og musik.

Minimumstimetallet foreslås som hidtil fastsat til 20 timer for et enkelt fag og 40 timer for 2, eventuelt flere, fag. Det må dog være en forudsætning, at timetallet i det hele udvides svarende til antallet af fag eller emner, hvori der undervises, sådan at der normalt ikke vil kunne forventes godkendelse af en 40 timers undervisning, fordelt på 4—5 eller flere forskellige fag eller emner. Man opretholder den hidtidige bestemmelse om, at den godkendende myndighed skal kunne fastsætte et maksimum for det tilskudsberettigede timetal på det enkelte hold. Man har derimod ikke fundet det rimeligt at fastsætte regler om en begrænsning af antallet af timer og kurser, hvori den enkelte elev kan få undervisning i samme fag, hvilket også vanskeligt kan lade sig gøre, da forholdene stiller sig så forskelligt i de forskellige fag. Den godkendende myndighed vil iøvrigt altid kunne skride ind i tilfælde af egentlige misbrug.